

יציאות השבת פרק ראשון שבת

עין משפט נר מצוה

יח א מיי פ"ד מהל' שנת
הלקט וכו' פ"ג אלוני סה
טושי"ע א"ח פ"י שמו ספיק
א:
יב ב מיי"ש ס"ה ס"ה א וסמג
שם טושי"ע א"ח ס"מ
גמה ספיק א:
ג ב מיי"ש שם טושי"ע שם
ספיק ב:
בא ד מיי"ש שם טושי"ע שם
ספיק א:
בב ה מיי"ש ס"ה מהל' שנת
הלקט ב:
בג ו מיי"ש פ"ד שם ס"ה ו
סמג שם טושי"ע א"ח
כד ז מיי"ש ס"ה א"ח וסמג
שם טושי"ע א"ח ס"י
שמו ספיק ב:
כה ח מיי"ש שם טושי"ע יג
שם טושי"ע שם ספיק א:
כו ט מיי"ש ס"ה מהל' שנת
הלקט ה' א סמג
עשין דקמ"א טושי"ע א"ח
ס"י שמו ספיק א וס"י שמו
ספיק א:
כז י מיי"ש פ"ד מהל' שנת
הלקט י' א סמג שם
טושי"ע א"ח ס"י שמו
ספיק ב:

מירי דהוה אמעביר חפץ ברה"ה. ה"ל לנמקט המוציא לאיירי ציה
לעיל א דכל כמה דלא מנח ליה מפיטר אלף משום דבמרה הכי
נקט מעביר נקט ליה נמי השמא וכלל עיני העברה ברה"ה קאלמ:
התם כל היבא דמנח ליה מקום חיוב הויה. ומוציא ומשיט
ומעביר ד"א צדיק דהוה ליה דרך למעלה מיי

דחייב צדיק אע"ג דלא הוה מנח ליה
למעלה מיי פטור מ"מ"מ תחמיו
במקום שמהלך מקום חיוב הוה אכל
סטיו הקרקע נמי מקום פטור הוה:
מירי דהוה אצדיק ר"ה. וס"ת מה
פשוט לן יותר דרך לדי ר"ה

מדרכ סטיו וי"ל דדרך צית שיש
לפניו לדדון וכן היה מסתמא במשכן:
היבא דאיבא חיפופי בו. ומיניה
צפ"ל גגות ועירובין גז. וס"ת

פריך ולפלוג בצדי ר"ה דעלמא פירוש
ואמאי פליגי בחזר שפרכה ומשני אי
הו פליגי בעלמא ה"א כי פליגי רבנן
עליה ה"מ היכא דליכא חיפופי אכל
היכא דליכא חיפופי מודו קמ"ל
ושמע דר"א נמי פליג בצדיכא חיפופי
וי"ל דה"ק קמ"ל היכא דליכא חיפופי
דוקא פליגי אכל היכא דליכא חיפופי
מודה רבי אליעזר אי נמי היכא
סוגיא כרז פפא דהכא דלא מחלק:
המושיט והזורק חייב. וס"ת
אמאי מודה במושיט
וזורק כיון דלא יליף דרך סטיו מדרכ
לדי לענין (ו) ולענין (ז) לא יליף
צורק ומושיט וי"ל גזרי עושי מעביר
דרך לדי נמי פטור אע"ג דהיה
במשכן משום דמהלך כעומד דמי
אכל זורק ומושיט דרך סטיו יליף
מזורק ומושיט דרך לדי:

ארבע רשויות לשבת. ק' לנשכ"א
יתני ה' רשויות דהא
קדפך יותר מצית סתמים שלא הוקף
לדיה ה"ה הורק מרה"ה לתוכו או חיפכא
חיוב וזין מטלטלין צו אלף דר"א וי"ל
דהיה רה"י גמור אלף לענין דאין
מטלטלין צו אלף דר"א עשאוה"ה
ככרמלית והיה כזר שנה רה"י
וכרמלית ולהכי נמי לא תני חזר שלא
עירבו^א: **ברמלית**. ד' צירושלמי
צריש שנת תני ר' חייא כרמל רך
ס' (ומלא) ו' לא ולא יבש אלף צינתי
ה"ג כרמלית אינו לא כרמל ולא
כרמל: **יתר ע"ב בן א"ר יהודה**.
הכי מיתני בתוספתא פרק ו' (ה"ט)
דעירובין אחד חלון שצין צ' חלרות
ואחד חלון שצין שני צמים כו' וגשרים
ונפשות ור"ה מקורה מטלטלין תחמיו
צצנת דברי ר' יהודה יתר על כן
א"ר יהודה כו' פירוש יתר על כן על
צמים משני לדי ר"ה דאף על גב
דליכא למימר פי תקרה יוד
וקומס כמו צגשרים ונפשות ור"ה
מקורה דרישא אפ"ה נושא ונתן
באמצע דקסבר ר"י צ' מחילות
דאורי' כדלמנן צפ"ל כל גגות (עירובין
ה). וס"ת אמאי לא מיימי הכא מתני'
דכל

מיד דהוה אמעביר חפץ ברה"ה. ה"ל לנמקט המוציא לאיירי ציה
לעיל א דכל כמה דלא מנח ליה מפיטר אלף משום דבמרה הכי
נקט מעביר נקט ליה נמי השמא וכלל עיני העברה ברה"ה קאלמ:
התם כל היבא דמנח ליה מקום חיוב הויה. ומוציא ומשיט
ומעביר ד"א צדיק דהוה ליה דרך למעלה מיי

דחייב צדיק אע"ג דלא הוה מנח ליה
למעלה מיי פטור מ"מ"מ תחמיו
במקום שמהלך מקום חיוב הוה אכל
סטיו הקרקע נמי מקום פטור הוה:
מירי דהוה אצדיק ר"ה. וס"ת מה
פשוט לן יותר דרך לדי ר"ה

מדרכ סטיו וי"ל דדרך צית שיש
לפניו לדדון וכן היה מסתמא במשכן:
היבא דאיבא חיפופי בו. ומיניה
צפ"ל גגות ועירובין גז. וס"ת

פריך ולפלוג בצדי ר"ה דעלמא פירוש
ואמאי פליגי בחזר שפרכה ומשני אי
הו פליגי בעלמא ה"א כי פליגי רבנן
עליה ה"מ היכא דליכא חיפופי אכל
היכא דליכא חיפופי מודו קמ"ל
ושמע דר"א נמי פליג בצדיכא חיפופי
וי"ל דה"ק קמ"ל היכא דליכא חיפופי
דוקא פליגי אכל היכא דליכא חיפופי
מודה רבי אליעזר אי נמי היכא
סוגיא כרז פפא דהכא דלא מחלק:
המושיט והזורק חייב. וס"ת
אמאי מודה במושיט
וזורק כיון דלא יליף דרך סטיו מדרכ
לדי לענין (ו) ולענין (ז) לא יליף
צורק ומושיט וי"ל גזרי עושי מעביר
דרך לדי נמי פטור אע"ג דהיה
במשכן משום דמהלך כעומד דמי
אכל זורק ומושיט דרך סטיו יליף
מזורק ומושיט דרך לדי:

ארבע רשויות לשבת. ק' לנשכ"א
יתני ה' רשויות דהא
קדפך יותר מצית סתמים שלא הוקף
לדיה ה"ה הורק מרה"ה לתוכו או חיפכא
חיוב וזין מטלטלין צו אלף דר"א וי"ל
דהיה רה"י גמור אלף לענין דאין
מטלטלין צו אלף דר"א עשאוה"ה
ככרמלית והיה כזר שנה רה"י
וכרמלית ולהכי נמי לא תני חזר שלא
עירבו^א: **ברמלית**. ד' צירושלמי
צריש שנת תני ר' חייא כרמל רך
ס' (ומלא) ו' לא ולא יבש אלף צינתי
ה"ג כרמלית אינו לא כרמל ולא
כרמל: **יתר ע"ב בן א"ר יהודה**.
הכי מיתני בתוספתא פרק ו' (ה"ט)
דעירובין אחד חלון שצין צ' חלרות
ואחד חלון שצין שני צמים כו' וגשרים
ונפשות ור"ה מקורה מטלטלין תחמיו
צצנת דברי ר' יהודה יתר על כן
א"ר יהודה כו' פירוש יתר על כן על
צמים משני לדי ר"ה דאף על גב
דליכא למימר פי תקרה יוד
וקומס כמו צגשרים ונפשות ור"ה
מקורה דרישא אפ"ה נושא ונתן
באמצע דקסבר ר"י צ' מחילות
דאורי' כדלמנן צפ"ל כל גגות (עירובין
ה). וס"ת אמאי לא מיימי הכא מתני'
דכל

א) עירובין גז. תכונת לא.
ב) עירובין ומבואות א) (ולמ"ה)
ג) עירובין א) (ולמ"ה)
ד) עירובין א) (ולמ"ה)
ה) עירובין א) (ולמ"ה)
ו) עירובין א) (ולמ"ה)
ז) עירובין א) (ולמ"ה)
ח) עירובין א) (ולמ"ה)
ט) עירובין א) (ולמ"ה)
י) עירובין א) (ולמ"ה)

הגהות הב"ח

א) ו' אחד המנינים אחד
המושיט ואחד הזורק לא
עושי: ב) ו' עירובין א) (ולמ"ה)
ג) עירובין א) (ולמ"ה)
ד) עירובין א) (ולמ"ה)
ה) עירובין א) (ולמ"ה)
ו) עירובין א) (ולמ"ה)
ז) עירובין א) (ולמ"ה)
ח) עירובין א) (ולמ"ה)
ט) עירובין א) (ולמ"ה)
י) עירובין א) (ולמ"ה)

לענין רש"י

קנפניא. עירוב. שדות.

בוסף רש"י

צדי רה"י. סמך למ"ה.
עומקין הלן מן הפתח
אבנים ומכשולים והמקום
חיוב העגלות ומחולן חופי
ולפנים קרי לדי רש"י
(מבואות א). סרטיא. דרך
הילון לנני ארס. ופלטאי
כחוס' למושיט (עירובין)
א) ומבואות המפולשין.
ב) עירובין לגלגל מנכר. וכל מיל'
דשנת משמך נגרימין. ועלמא
של לייס צבוח צו עלמא
אלי. כדלמנן במוקף (לקמן)
ג) הכי לא הוה רש"י
לדי ר' חייא אמר רוחב ומושיט
מ"ל לטען (עירובין ב). ארס
עומד על האסקופה כולל
כ"ו. ופלטאי אסקופה דכנן
ליכא (ע"ב). ו' שיש לו
שני בתים כו'. על גבי מנה
חיובי צבוח עליה מנת ג' ג' ג'
שפני צדי רה"י וכו' ג' ג'
המפולשין לרה"י. ודכי ר' י'
יהיה למטילי מוחיה פתח
פי תקרה צו וסומס. שפוס
כל גגות העיר. (עירובין ג').
וקמ"ל צבוח יתר על כן.
אפילו הכי ליתכא פי תקרה
החול וחסא שמי מחילת
מעליה. מחילת בית מחילת
ומחילת בית השני מחילת סג'
בתקפתא פורתא (ע"ב א).

רבינו חננאל

ואמרי מירי דהוה אמוציא
דרך צירי רשות הרבים. התם
לאו אפי"ה דאי מנח ליה
בצירי רה"ר פטור. כי מפקח
לה לרה"ר חייב. הכא נמי
כן. והוא דאי לההוא כולל
שהוא צירי רה"ר חיפופי.
פי אבנים ויצאות מן הקיר
כודים כרי שלא חרופו
והיכנסו התבמות ובני אדם
העובדים באין בקיר
והרשותה. דאפילו לר'
אליעזר דאמר צירי רה"ר
כרה"י הן. היבא דאיבא
חיפופי דברי הכל לאו
כרה"י נענה. א"ר יוחנן
מודה בן עזאי שהורק
מחנות לפלטאי דרך סטיו
חייב. היבא נמי שלא חרופו
הזורק ואחד המושיט ואחד
המושיט. ואחד המנינים
מחנות לפלטאי דרך סטיו
חייב. בן עזאי אומר המוציא
והמנינים פטור המושיט
הזורק חייב. מי"ט לא
אמרין קלוטה כמו
שהנחה. דר"ה ר' רשות
לשבת. הר"ב ר"ה ר' רשות
לשבת. הר"ב ר"ה ר' רשות

גליון הש"ס

תוס' ד"ה התם כל היבא
בו' לפתעה פ"ו פטור. עין
לקמן ק"ב ע"ה מדי
והוא:

בוסף תוספות

א. מהאי טעמא נמי.
ב. מהל' ס' א. מתחלת
אובע לוקח אובע. מוס'
הל' ס' א. ואת' ולימא
מירי דהוה אמוציא וכו'.
מוס' הל' ס' א. לפי שכן
דרך בני קהה. שצ"א.
ו. י"ל שגאני התם (הר"ן).
מוס' הל' ס' א. ויתדות
סמכין לאהלים כדו שלא
יחופו בתם בני אדם.
מוס' הל' ס' א. על פלוגתא
דר' אליעזר ורבנן. מוס'
הל' ס' א. לרשות הרבים.
מוס' הל' ס' א. לרבנן
דכרמלית היא. רש"י.
י. כדפי' שחור ויתדות
אצל ארס. מוס' הל' ס' א.
א. שריו מחולק מאלו
דבאמרין בסמוך (לקמן)
ד. רש"י. א. הכמים.
מוס' הל' ס' א. וכומו
שפי' ש"י דיל (כ"ה) לא
עירובין. רש"י. א. פי'כ
ו' ז' על ל' מלשון
יער וכרמל (ישעיה י'
שאינו הילוך חריר לרבים,
ואחרים פירוש נפסי"מ
להרמ"ס על מנ"י. וכן
כפי היר"ן על היר"ף)
שהיא כארמלית כאשר
שהלך בעלה למדינת הים
שאנה לא פניה ולא
בעלה כך זה אינו לא
רשות היחיד ולא רשות
הרבים. (אבל). רש"י.
טו. מוס' הל' ס' א. ויעני'
אמא מ"לא."

רבי' נסים גאון

מתקף לה רב פפא הניחא
לרבנן דאמרי צירי רשות
הרבים לאו כרשות הרבים
דאמו. אלא לר' אליעזר
דאמו כרשות הרבים דאמו
מאי איבא למימר.
(ופלוגתא) דר'
אליעזר ורבנן במסכת
עירובין בפרק כל גגות העיר
(דף צד) דמנן חצר שפרכה
לרה"י המכניס מתוכה
לרה"י או מרה"י לתוכה
חייב דברי ר' אליעזר
והכמים אומרם מתוכה

למה"ר ומרה"ר לתוכה פטור. ואמרין בגמ' ואיבעי תימה בצירי רה"ר קמפילגי דר' אליעזר סבר רה"ר כרה"ר דאמו. ורבנן סברי צירי רשות הרבים לאו כרה"ר דאמו.

למה"ר ומרה"ר לתוכה פטור. ואמרין בגמ' ואיבעי תימה בצירי רה"ר קמפילגי דר' אליעזר סבר רה"ר כרה"ר דאמו. ורבנן סברי צירי רשות הרבים לאו כרה"ר דאמו.